

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΕ ΠΟΛΛΑ THE MAN WHO KNEW TOO MUCH

Παραγωγή-Σκηνοθεσία: Άλφρεντ Χίτσκοκ

Σενάριο: Τζον Μάικλ Χέις, Τσαρλς Μπερνέτ,
Ντ. Μπ. Γουίντχαμ - Λίουςις,
Ανγκους ΜακΦάιλ

Ηθοποιοί: Τζέιμς Στίουαρτ, Ντόρις Ντέι,
Μπρέντα Ντε Μπάνζι,
Μπέρναρντ Μάιλς, Ραλφ Τρούμαν

Φωτογραφία: Ρόμπερτ Μπερκς

Μοντάζ: Τζορτζ Τομασίνι

Μουσική: Μπέρναρντ Χέρμαν

Χώρα: Η.Π.Α. (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 120΄

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.

Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: 3 Βραβεία και 4 υποψηφιότητες
Academy Awards, USA 1957, Βραβείο Όσκαρ
Μουσικής, τραγουδιού (Que Sera, Sera)
ASCAP Film and Television Music Awards 1990,
Βραβείο στους Ray Evans και Jay Livingston, για
το τραγούδι "Que Sera Sera"
Cannes Film Festival 1956, Υποψηφιότητα για
Χρυσό Φοίνικα στον σκηνοθέτη.
International Film Music Critics Award (IFMCA)
2024 Βραβείο σε 5 συντελεστές του μουσικού
άλμπουμ.

Ο Χίτσκοκ διασκευάζει Χίτσκοκ στην ταινία - επιτομή του σασπένς και της κοινωνικής κριτικής στην αγία αμερικανική οικογένεια, που συνοψίζεται ιδανικά στο οσκαρικό τραγούδι της Ντόρις Ντέι «Que Sera Sera»... Σε επανέκδοση.

Από τα κορυφαία του Χιτς της χρυσής εξαετίας 1954-1960. Κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού στο Μαρόκο, ένα παντρεμένο ζευγάρι Αμερικανών βλέπει μια δολοφονία κι εμπλέκεται άθελά του σε μια διεθνή συνωμοσία. Όταν ο γιος τους πέφτει θύμα απαγωγής, ξεκινά ο Γολγοθάς τους. Ο συντονισμός ακρίβειας ανάμεσα στα κύμβαλα μεγάλης συμφωνικής ορχήστρας και στον πυροβολισμό του δολοφόνου, έγραψε σελίδα ιστορίας!—ρεσιτάλ Χίτσκοκ

Ο Μπομπ ΜακΚένα και η τυπική από τις κεντροδυτικές πολιτείες της Αμερικής οικογένειά του βρίσκονται σε ταξίδι για ένα ιατρικό συνέδριο στο εξωτικό Μαρόκο, όταν γίνονται μάρτυρες της δολοφονίας ενός Γάλλου μουσικού πράκτορα. Καθώς ο κατάσκοπος ξεψυχά, ψυθιρίζει στον ΜακΚένα το σχέδιο δολοφονίας ενός υψηλά ιστάμενου πολιτικού προσώπου κατά τη διάρκεια ενός κονσέρτου στο Ρόγιαλ Αλμπερτ Χολ του Λονδίνου. Καθώς ο άντρας είναι έτοιμος να μαρτυρήσει όσα ξέρει και να κινητοποιήσει την αστυνομία, όπως έχει καθήκον, οι αντίπαλοι πράκτορες απαγάγουν τον μικρό του γιο. Η προτεραιότητα του ζευγαριού τώρα είναι να σώσουν το παιδί τους.

Ο Χίτσκοκ διασκευάζει το ασπρόμαυρο, σκοτεινό θρίλερ του 1934 (μ' έναν εκπληκτικό Πίτερ Λόρε στον πρώτο του αγγλόφωνο ρόλο), προσθέτοντας 45 λεπτά δράσης

στη σφιχτή οικονομία του βρετανικού του σεναρίου, ανοίγοντας τα πλάνα του σε έγχρωμο γυαλιστερό πανοραμικό σινεμασκόπ και βάζοντας χολιγουντιανούς σταρ στους πρώτους ρόλους. Η πλοκή μεταφέρεται από τις χιονισμένες Άλπεις στο Μαρόκο, η κόρη γίνεται μικρός γιος, η κριτική του Χίτσκοκ για το θεσμό της οικογένειας παραμένει άθικτη.

Αντιθέτως, στην αμερικανική της εκδοχή ενισχύεται. Ναι, ο Δάσκαλος του σασπένς σε πρώτο επίπεδο σκαρώνει ένα ακόμα ηλεκτρισμένο κατασκοπικό θρίλερ, που εμπλέκει απλούς πολίτες με διεθνή δίκτυα πολιτικής συνωμοσίας, απαγωγείς, δολοφόνους. Και το κάνει με την αριστοτεχνική του ικανότητα να δημιουργεί ένταση ακόμα κι από το στίσιμο των κάδρων του, το κόψιμο σε ασφκτικά κοντινά, την γεωμετρία των πλάνων του. Κάτω όμως από την γοητευτική επιδερμίδα της περιπέτειας, ο Χίτσκοκ κρύβει πάντα ένα σχόλιο - σκοτεινό και δυσάρεστο που απειλεί την εφησυχασμένη μας συλλογική συνείδηση περισσότερο από τη σκιά ενός μαχαίριου όσο πίσω από μία κουρτίνα μπάνιου.

Στην προκειμένη περίπτωση, η ερμεία ξεκινά από τον τίτλο. Σε εποχές που η 50s αμερικανική τηλεόραση βομβαρδίζει το μεταπολεμικό κοινό της με σειρές που φέρουν τον τίτλο «Father Knows Best», ο Χίτσκοκ σηκώνει το φρύδι του στον ήρωά του (που ενσαρκώνει ο all-american-man Τζιμ Στιούαρτ). Τίποτα δεν γνωρίζει. Γιατρός που έχει κλείσει στον λευκό αμερικανικό φράχτη τα όνειρα της διάσημης τραγουδίστριας γυναίκας του, έχει ήδη προγραμματίσει το μέλλον του 7χρονου γιου του στο οικογενειακό ιατρείο, θεωρεί ότι το τετράγωνο μυαλό του μπορεί να προσφέρει λύσεις για τα πάντα. Αβόλα κάθεται στο πάτωμα του παραδοσιακού Μαροκινού εστιατορίου, άγαρμπα τρώει με τα χέρια, άστοχα αγνοεί τις υποδείξεις της γυναίκας του ότι κάτι δεν πάει καλά. Όταν πληροφορείται την απαγωγή, για να την «προστατέψει» της δίνει με το ζόρι ηρεμιστικό - αλλά το ένστικτό της δεν μπορεί να ναρκωθεί με τίποτα: η γυναίκα παταρνεί εξ αρχής το ύποπτο περιβάλλον, η γυναίκα λύνει το γρίφο, η γυναίκα σώζει στην κρίσιμη στιγμή την κατάσταση με τη φωνή της. Η γυναίκα καθησυχάζει και καθοδηγεί το παιδί της με το τραγούδι της (το οσκαρικό «Que Sera Sera» έχει ρόλο κλειδί τόσο στην εξέλιξη της πλοκής, όσο και στο χιτσκοκικό σχόλιο).

Μπορεί όμως ο Χίτσκοκ να παραδίδει μαθήματα κοινωνιολογικής ανατομίας, η ταινία όμως παραμένει κλασική για την βιρτουοζιτέ της στο χτίσιμο της έντασης. Η δεκάλεπτη σεκάνς μέσα στο Ρόγιαλ Αλμπερτ Χολ (με τον Μπέρναρντ Χέρμαν να εμφανίζεται ως ο διευθυντής ορχήστρας) αποτελεί υπόδειγμα κατασκευής κινηματογραφικής κορύφωσης. Οι γωνίες λήψης που μεγαλώνουν τον όγκο του κοινού της πλατείας σχεδόν απειλητικά, τα επιβλητικά πλάνα της ορχήστρας που συμμετέχει άθελά της στην συνωμοσία, τα κοψίματα στα σκοτεινά θεωρία - όλα ενισχύουν το κρεσέντο του σασπένς που ετοιμάζεται να εκραγεί όταν τα κύμβαλα σημάνουν την λήξη του δράματος.

Παρακολουθώντας, έξι δεκαετίες μετά, αυτή την σεκάνς υποκλίνεσαι ξανά στο μεγαλείο ενός σκηνοθέτη που έχει επηρεάσει τη ρότα της μετέπειτα κινηματογραφικής ιστορίας. Μπορεί ο ήρωάς του να μην γνώριζε πολλά, ο Άλφρεντ Χίτσκοκ όμως ήταν μία πραγματική διάνοια.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

ALFRED HITCHCOCK(1899-1980)

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός, γεννήθηκε στο Leytonstone, Essex, Αγγλία. Από αγγλοirlανδούς γονείς. Με τα δύο αδελφία του είχαν αυστηρή καθολική διαπαιδαγώγηση και φοίτησαν σε σχολείο ιησουιτών. Η πρώτη του δουλειά ήταν σε τηλεφωνική εταιρία. Στην βιομηχανία του κινηματογράφου εισήλθε το 1919 ως σχεδιαστής, και τότε συνάντησε την Alma Reville, την οποία παντρεύτηκε το 1927 μετά από την επιτυχία των ταινιών του. Απέκτησαν την κόρη τους Patricia το 1928. Το έτος 1940 η οικογένειά μετακόμισε στο Χόλιγουντ, όπου η φήμη του κορυφώθηκε μετά από την επιτυχία των ταινιών Ρεβέκκα (1940), Σαμποτέρ (1942) κ.α. Οι εταιρίες αναφέρονταν πλέον «σε ταινίες του Alfred Hitchcock» (Ψυχώ (1960), Οικογενειακή συνωμοσία (1976), Φρενίτις (1972). Το σινεμά του κατάφερε να εναρμονίσει την αισθητική με την εμπορικότητα. Το έτος 1979 του απενεμήθη το Βραβείο AFI (Life Achievement Award), όπου στην ομιλία του θέλησε να αναφερθεί και να ευχαριστήσει τα άτομα που τον βοήθησαν, τον μοντέξ, τον σεναριογράφο, τη μητέρα της κόρης του και τη μαγείρισα, που όλα τα 4 χαρακτηριστικά ονομάζονται Alma Reville. Αρρώσθηκε (στηθάγχη) και τα νεφρά του δεν λειτουργούσαν. Στο τέλος του 1979 του απενεμήθη ο τίτλος του ιππότη και ονομάστηκε Sir Alfred Hitchcock. Τον Απρίλη του 1980 πέθανε ειρηνικά στον ύπνο του.

Έχει κερδίσει υποψηφιότητα για 5 βραβεία OSCAR, 31 βραβεία και 39 υποψηφιότητες. **Φιλμογραφία:** Οικογενειακή συνωμοσία (1976), Φρενίτις (1972), Toraz (1969), Kaleidoscope (1967), Σχισμένο παραπέτασμα (1966), Marnie (1964), Τα πουλιά (1963), The Alfred Hitchcock Hour (TV Series 1962), Alfred Hitchcock Presents (TV Series 1955–1961), Ψυχώ (1960), Startime (TV Series 1960), Στη σκιά των τεσσάρων γιγάντων (1959), Δεσμώτης του ιλιγγίου (1958), Suspicion (TV Series 1957), 13 εγκλήματα ζητούν ένοχο (1956), Ο άνθρωπος που γνώριζε πολλά (1956), Ποιος σκότωσε το Χάρι; (1955), Το κυνήγι του κλέφτη (1955), Σιωπηλός μάρτυς (1954), Τηλεφωνήσατε ασφάλεια αμέσως δράσεως (1954), Η εξομολόγηση (1953), Ο άγνωστος του εξπρές (1951), Πονεμένο ρομάντζο (1950), Επτά χρόνια χωρισμού (1949), Ο βρόγχος (1948), Υπόθεση Πάραντιν (1947), Υπόθεσις Νοτόριους (1946), Νύχτες αγωνίας στο Στέλμπαουντ (1945), Watchtower Over Tomorrow (Short 1945), The Fighting Generation (Short 1944), Bon Voyage (Short 1944), Aventure malgache (Short 1944), Στον ίσκιο του θανάτου (1944), Το χέρι που σκοτώνει (1943), Σαμποτέρ (1942), Υποψίες (1941), Mr. & Mrs. Smith (1941), Πριν από τη θύελλα (1940), Ρεβέκκα (1940), Jamaica Inn (1939), Η κυρία εξαφανίζεται (1938), Νέος και αθώος (1937), Σαμποτάζ (1936), Μυστικός πράκτορας (1936), Τα 39 σκαλοπάτια (1935), Ο άνθρωπος που ήξερε πολλά (1934), Waltzes from Vienna (1934), Number Seventeen (1932), Περιπέτειες νεοπλουτών (1931), Mary (1931), The Skin Game (1931), Let's Go Bathing! (Short 1931), Δολοφονία (1930), An Elastic Affair (Short 1930), Juno and the Paycock (1930), Elstree Calling (1930), Sound Test for Blackmail (Short 1929), Εκβιασμός (1929), Εξιλέωσις δικαίου (1929), Champagne (1928), Easy Virtue (1928), The Farmer's Wife (1928), The Ring (1927), Downhill (1927), Ο ενοικιαστής (1927), The Mountain Eagle (1926), The Pleasure Garden (1925), Always Tell Your Wife (Short 1923), Number 13 (1922).